

Alsónémedi Hírmondó

XXIV. évfolyam
2014. október

*Alsónémedi Nagyközség Önkormányzatának és Képviselő-
testületének ingyenes tájékoztató és kulturális folyóirata*

ALSÓNÉMEDI FALUNAPOK – 2014.

„A bánat egyetlen gyógyszere a napfény, a friss levegő, a kellemes társaság és a jó zene.”

Bizton állíthatjuk, hogy egy percre sem bántódtak azok, akik a Falunapok rendezvényein részt vettek, mert minden adott volt, hogy jól érezzük magunkat: a kellemes társaság, a jó zene. Friss levegőben sem volt hiány, és helyel-közzel a nap is kisütött. Sajnos a Búcsút elmosta az eső, de a következő hétvégén már kedvező időjárás mellett tartottuk meg pénteken délelőtt az iskolásoknak a programokat. Az alsó tagozatosokra a Faluház udvarán kézműves foglalkozás, solymász bemutató, íjásziprogram és a felállított jurta várt. Köszönjük a segítséget Seregély Béláné és Singer Éva tanító néninek, Varga Ferencnek (Tosa) és a Nywyg Hagyományörző Egyesület tagjainak, különösen Suplicz Zsolt elnök úrnak. A felső tagozatosok Helytörténeti Akadályversenyen vettek részt a „Jövönk Alsónémediért Egyesület” szervezésében, köszönjük a tagok és Némedi Erika elnök fáradóztatását. Az akadályverseny témája: hogyan vette ki részét településünk az I. és a II. világháborúból.

Este a Falunapok megnyitója keretében Kézimunka Kiállítást tekinthettünk meg, olyan asszonyok keze munkáját csodálhattuk meg, akiknek a kézimunkázás ugyan a kikapcsolódás, a hobbi, a szabadidő eltöltése, mégis művészi szinten űzik azt. Kiállítóink voltak: Dénesi Lászlóné, Forgách Antalné, Gál Benjáminné, Gendúr Károlyné, Implom Gézőné, Jancsó Todorarov Steffi néni, Józán Györgyné, Józán Sándorné, Ladányi Béláné, Mészáros Vincéné, Nagy Zsigmondné, Pánczél Rudolfné, Szekeres Istvánné, Vékoly Lászlóné. Köszönjük, hogy kézimunkáikat rendelkezésünkre bocsátották. Reméljük, jövőre még többen hozzák el kézimunkáikat, és a kiállítást ismét meg tudjuk rendezni.

Ezt követően Takács Róbert történész előadását hallgathattuk meg az I. világháborúban elesett magyar honvédek hadi sírjainak felkutatásáról. Megrendülten néztük azokat a fényképfelvételeket, melyeket az előadó az egyes külföldi hadszíntereken készített. A napot a kemence mellett beszélgetéssel, borozgatással zártuk.

A Falunapok további eseményeiről a következő lapszámban számolunk be, fotók a 11-14. oldalon láthatók. A fotókat Nagy József és Tornyai Ádám készítette.

Jobbágy Ilona, népművelő

Alsónémedi Hírmondó

Alsónémedi Nagyközség Önkormányzatának és Képviselő-testületének ingyenes tájékoztató és kulturális folyóirata. ISSN: 2063-0972

Felelős szerkesztő: Vincze József polgármester
Szerkesztőbizottság elnöke: Józán Krisztián

A szerkesztőbizottság tagjai: Bálint István János,
Győrvári István Lászlóné, Szabó Éva, Jobbágy Ilona

Elérhetőség, hirdetésfelvétel: Alsónémedi Nagyközség Önkormányzatának
Polgármesteri Hivatala, 2351. Alsónémedi, Fő út 58.
Győrvári István Lászlóné Tel.: 06-29-337-101/11;
Fax: 06-29-337-250, e-mail: alsonemedi@upcmail.hu

Felelős kiadó: Pressman Nyomdaipari Bt.

Nyomdai előkészítés: Pressman Nyomdaipari Bt. Dabas
2371 Dabas, Rozmaring u. 22. /www.pressman.hu; info@pressman.hu/

Terjeszti: Alsónémedi Nagyközség Önkormányzata
A cikkeket e-mailen vagy személyesen lehet eljuttatni a Polgármesteri
Hivatal Titkárságára. Beküldött fotókat és kéziratokat nem őrzünk meg!

A következő szám lapzártójáról és a megjelenésről a település honlapján
találunk majd információt (www.alsonemedi.hu/hirmondo)

Felhívjuk a figyelmet arra, hogy a lapzárta után küldött cikkeket nem áll
módunkban megjelentetni a nyomdai határidők miatt!

A hirdetések tartalmáért minden felelősség a hirdetőt illeti.

Tartalom

Beszámoló a Falunapokról I.	2. oldal
Ünnepi melléklet	3-5. oldal
Önkormányzati Hírek	6. oldal
Idősek Napja	7-8. oldal
Osztálytalálkozó	9. oldal
Nemzeti vágtn jár Némediék	9. oldal
A Napfény Mazsorett csoport Pécssett	10. oldal
Képes beszámoló a Falunapokról I. rész	11-14. oldal
Hirdetések	15-16. oldal

FORRADALOM 1956 ÉS SZABADSÁGHARC

Az 1956-os forradalom Magyarország népének a sztálinista diktatúra elleni forradalma és a szovjet megszállás ellen folytatott szabadságharca. A XX. századi magyar történelem egyik legmeghatározóbb eseménye.

A budapesti diákoknak az egyetemekről kiinduló békés tüntetésével kezdődött 1956. október 23-án, és a fegyveres felkelők ellenállásának felmorzsolásával fejeződött be Csepelen, november 11-én.

Az október 23-i budapesti tömegtüntetés a kommunista pártvezetés ellenséges reakciója és a fegyvertelen tömegre leadott véres sortűz következtében még aznap éjjel fegyveres felkeléssé nőtt. Ez a kormány bukásához, a szovjet csapatok részleges kivonásához, majd a többpártrendszer visszaállításához és az ország demokratikus átalakulásának megkezdéséhez vezetett. November első napjaiban az új kormány megkezdte a tárgyalásokat a Szovjetunióval a szovjet csapatok teljes kivonásáról, a Varsói Szerződésből való kilépésről és az ország semlegességéről.

A szovjet politikai vezetés azonban a kezdeti hajlandóság után meggondolta magát, és miután a nyugati nagyhatalmak biztosították arról, hogy nem nyújtanak a magyar kormánynak segítséget, november 4-én a szovjet csapatok hadüzenet nélküli háborút indítottak Magyarország ellen. Az aránytalan túlerővel szemben egyedül maradt ország több napon át folytatott hősi szabadságharca így végül elbukott.

A harcokban a titkosítás alól 1993-ban feloldott statisztikai adatok szerint 2652 magyar és 720 szovjet állampolgár esett el. A forradalom következményeként kb. negyedmillió magyar hagyta el az országot, Nyugatra menekülve. 1957. januártól a forradalom résztvevőit tömegesen börtönözték be, majd sokukat kivégezték. A brutális

megtorlást és a magyar nép elnyomását az ENSZ és a világ közvéleménye egyaránt elítélte. A forradalom leverését követő évtizedekben Magyarországon tilos volt erről az időszakról beszélni, ellenforradalomnak bélyegezték, az iskolákban is így tanították. Egy egész generáció nőtt fel úgy, hogy csak otthon félve és suttogva kiejtett szavakból tudhatott meg valamit a nemzet szabadságharcáról.

1989. október 23-a óta ez a jeles nap kettős nemzeti ünnep Magyarországon: az 1956-os forradalom kitörésének napja és az 1989-es Magyar Köztársaság kikiáltásának napja, melyet az 1990. évi XXVIII. törvény iktatott a nemzeti ünnepek sorába.

Sinka István: Üdv néked Ifjúság!

Üdv néked Ifjúság! Üdvözlégy magyar nép,
ki lángban és vérben születél meg újra
három nagy éjszakán vad ágyúdörgésben!
Melyik nép írta fel mostanában nevé
Így, hogy aranyat adott kezébe Isten ujja?
S mely nép beszélt így önmaga nevében,
mint angyal, mikor a harsonáját fújja?
Bús igájának fájára írja hát,
s mint annyiszor a megsárgult ezer évben
Vérrel és vassal tanítja zsarnokát.

Tamási Áron: Magyar Fohász

Az időkgyógyító lázában él a magyar. Történelmünk ezer évén át lobog az emberi Géniusz üzenete, mely nemzeti hőseink példáit emeli élénk és költőink fénylő szavait idézi. Nincs módunk kitérni a hűség elől. Tizenegy éve élünk őrhelyünkön: ezen a földön; szomjazva az em-

beri és a nemzeti lét igaz voltára. Éltünk vágyakozásban az enyhület után, de szomjúságunkban itthon a hazugság italát nyújtották nekünk, a világ pedig egyes főzetekkel kábított minket. Ebben a zavaros veszályban, a hosszú sóvárgás után, emberi és nemzeti létünkben tehetünk-e mást, mint amit tettünk? Magunk főztünk enyhítő és éltető italt magunknak. A kor, amelyben élünk, s amelynek ablakán a jövőbe nézünk, vért csordított ebbe az italba. Örök intelem ez, mely egyformán szól nekünk magunknak és a világnak. Minket arra int, hogy a kor forradalmát magunknak kellett volna végbevinnünk. Mivel ezt nem tettük, hanem ajándékba fogadtuk el, olyan esztendők rakódtak történelmünkre, amelyek hagyományainkat elferdíteni törekedtek, természetünket gúzsba kötötték és jövőnk felől kétségekkel kínoztak. Ebben a hamis és igaztalan állapotban a nép nem találhatta meg nyugodalmát, és alkotó erejét bénaság fenyegette. Ezért kellett megtörténnie annak, ami történik. A kehely, amelyben a magyarok vércseppjei szentelik meg az éltető italt, a világot arra inti, hogy nagyobb gonddal és tisztább lélekkel őrkdjék az emberi lét méltósága fölött. A hatalmak, melyek a maguk rendszerében élni jónak és helyesnek látják, adják meg nekünk a lehetőséget, hogy mi is a magunk emberi és nemzeti formánkban élhessünk. Ez a forma nem más és nem is lesz más, mint a társadalmi demokrácia és a nemzeti függetlenség formája. Ezt a formát, kormányzás dolgában, egy nemzeti kormány tudná a nép akaratával megtölteni; a művelődés szellemével pedig a magyar léleknek azok a mesterei, akik az elmúlt évtized alatt is a nép hűségében éltek. Szenvedő lélekkel áhítjuk, hogy a rontó harcok megszűnjenek, s kérjük az emberi bölcsesség szellemét, hogy a harcok küzdőit igazságtalan ítélet ne érje.

Budapest, 1956. október 26.

Egy honvéd visszaemlékezése 1956-ról

1967. A Hold nem adott fényt, hiszen épp eleredt az eső. A fiatal férfi az Új Köztemető északi falánál gubbasz-

tott, és várt. Várt azóta, hogy az URH-s kocsik beálltak a temetőbe, várt, mert még nem jött el az idő. Régen mindig Sanyival, a barátjával járt ide, de annak halála óta egyedül gyalogolt ki minden év október 23-án a Ceglédi út 30. szám alatti nyomortelepről a két temető között futó –alkalmi személtlerakónak használt – makadámúton egészen a lapokból álló betonkerítésig. Az eső elállt, előbukkant a Hold. Ez nem segített a férfinak. Tudta, hogy ott vannak a rendőrök, de hogy pontosan merre lehetnek, azt ki kellett figyelni. Mert „*az URH-sok olyan helyen álltak, olyan szögben, ahol az utak vannak, hogy jól belássák.*” Az akác bokrok alján felmászott a kerítésre, és várt, mert a rendőrök eddig mindig hibáztak. Rágyújtottak az URH-s kocsiban, neki csak azt kellett kifigyelni, hol parázslik fel a cigaretta. Feltűnt a kocsi körvonala, így – kezében egy kis tárgyat szorongatva – arrébb mászott be. Nem először járt itt, úgyhogy ami más számára csak fűvel benőtt buckákat jelentett, az neki a rendőrlovak által letaposott parcella volt. Odaosont, és letette a kis tárgyat. Letette a kis nemzeti színű szalagot a 301-es parcella gazzal benőtt sírbuckájára.

Kikért kockáztatta életét, szabadságát, és mi köze volt az '56-os halálraítéltekhez? Talán rokona volt a kivégzett hősök közt? Ő is az egykori elítéltek közül volt egy, ezért

járt ki emlékezni?

„*Elsősorban azoknak, akik megérdemlik, mert hősök voltak, másodsorban hogy ezeknek az aljas gazember gyilkosoknak fricskát adjunk, hogy van, aki tudja, mit tettek*” – meséli.

Kőbányai Termes Károly 1954. november 11-én, egy hónap híján húszévesen a Ceglédi úti nyomortelepről vonult be katonának. A Kilián laktanyából került gépkocsivezetőként az Esztergomban állomásozó 33. páncélos ezredhez. 1956. október 23-án történetünk szereplője leszerelésre készült. Egyike azon keveseknek, akik nem csak most járnak ki a 301-es parcellához, hanem akkor is, amikor ezért verés, börtön járt. Egyike azoknak a még élő szemtanúknak, akik mindvégig kiálltak a forradalom igaz ügye mellett. Így emlékezik azokra a nehéz októberi napokra:

„Eljött 1956. október 23-a. Elkiabálta magát a napos: Riadó! Azt hittük, hogy gyakorlat az egész. Tudtuk a híreket, hogy tüntetések vannak, de erre senki sem gondolt, hogy már így áll a dolog. Mondtam, menjél a riadóddal együtt a fenébe. Aztán bejött, hogy harci riadó. Harci riadó? Fogtam a csizmám, odavágtam a naposhoz, nem találtam el. Megjelent P. százados. Az amúgy nyugodtnak számító ember pisztollyal a kezében, üvöltött. „Maga az? Keresztüllövöm, mint egy kutyát! Harci riadó van, kitört Magyarországon a forradalom, és parancsmegtagadásért kivégzem elrettentő példaként az ezred előtt!” A homlokomhoz nyomott hideg fegyvert rendkívül forrónak éreztem, gatyában és mezítláb jóformán nem is volt időm felkészülni a halálra, amitől Sz. százados, az ezredpolitikai tiszt mentett meg. „Meg vagy te örülve? Most osztják ki az éles lőszereket, ezt az embert a laktanya kilencven százaléka ismeri. Meg fogják torolni, ha valakit megölsz! Tudod, honnan jöttek ezek? Az összes peremkerületből. Kelepelni fognak a géppisztolyok.” Sz. százados elküldött a kocsért, de az autó tankjából kilopták a benzint. Nagy köd volt és borzasztó káosz uralkodott. Próbáltam a tüzérektől benzint kérni, bementem a szolgálatvezetőhöz, hogy a tiszteket viszem Budapestre. „» A kútig sem tud elmenni?« Úgy begerjedt, mindenki bolond volt, nekiállított a falnak, előkapta ez is a stukkert, mondom, nézd a! cowboyok közé kerültem, mindenki pisztollyal akar kivégezni? Sok idő eltelt, a tisztek meg már ott várták a kocsit a főépület előtt, hogy felüljenek. A kocsi meg a száraz tankkal ott állt a tüzérlaktanyában. Ismét Sz. százados mentett meg. Azt mondta, hogy azonnal az első kocsi, amelyik megindul, húzzon át a páncélos laktanyába a kúthoz, üssék le a lakatot, és tankolják fel a kocsit. A kocsira felült tisztek között volt Sz. százados, P. százados, a századparancsnok, T. főhadnagy, H., a hadműveleti iroda írnoke, az ezredsporttisz, annak a helyettese és a két elhárító tiszt, a „szímatok”. Ez utóbbiak, mikor meghallották, mi történt Budapesten, börtáskájukból elővették a civil ruhát és a hozzá tartozó személyazonossági igazolványokat, és hasmenésre hivatkozva a hivatásukról árulkodó igazolványaikat eldobálva bevetették magukat a kukoricásba.

Ütközben a laktanyák mindenhol üresek voltak. Soly márnál is tárva-nyitva állt a kapu, az őrség nem volt sehol. Az őrtoronyban viszont hirtelen „piros parolinos” emberek

jelentek meg, géppisztolyaiknak befelé állt a csöve. A páncélosok ezért kiálltak a bécsi országútra, gyűrűt alkottak a laktanya körül, és ráfogták a lövegeket a magasfigyelőkre. Kiderült, hogy a gépfegyveresek ávosok voltak, akik a páncélosokat akarták lefegyverezni. Kora reggel indult el a páncélos ezred Budapest felé. Nyolc óra után értek a Bécsi út - Vörösvári út kereszteződéséhez, itt nagy tömeg fogadta őket. „A tömegből kivált egy asszony, két bottal az országút közepére. »Gyilkosok«, kiabálta, »gyilkosok, öljetek meg engem, nekem úgysem ér az életem semmit, apátok-anyátok van a városban, és meg akarjátok ölni ezzel a sok tankkal őket? Megállt az egész ezred. Ez olyan sokkhatással volt mindenkire, akkor már tudtuk, hogy vérfürdőt kell csinálnunk Budapesten. De volt egy titkos megállapodásunk, hogy amelyik tiszt azt a parancsot adja, hogy lőjünk a saját vérünkre, a testvéreinkre, akár a civilekre, akár tüntetőkre, nem szólunk semmit, agyonlőjük.

A rakparton élénk állt egy ember:» Állj!«Megálltunk. »Vitéz urak, itt lakok ebben a házban, a második emeleten, most jött haza egy nagy kommunista. Menjenek fel, és lőjék agyon.«Mondom, idefigyelj, te! Gyere csak ide! Összevesztél a szomszédoddal? Mit gondolsz, mik vagyunk mi, mészárosok vagyunk, mert katonaruhát látsz, és géppisztoly van a kezünkben? Összevesztél a második emeleten a szomszédoddal, és mink lőjük agyon? Ez a kívánságod egy magyar katonától? Itt van három géppisztoly, válaszd, amelyiket akarod, fel van töltve, ha tudod, hogy kommunista volt, menj és lödd le. Ő nem. Akkor mi sem.

November 3-án visszatértünk a Róbert Károly körúton lévő Rákosi Mátyás laktanyába, de az ezredünket nem találtuk ott, mert azt a Budaörsi útra vezényelték.

Az nap otthagytam a hadsereget, és hazamentem gyerekkorom színhelyére, ahol a második világháborút is átéltem, a kőbányai csavargók közé. A haza a Ceglédi út 30. szám alatti nyomortelep volt, ahol szinte meg sem pihentem, másnap, november 4-én a Spartacus-pályára vittem ki a bajtársaimat, akik meg akarták állítani az oroszokat. Velük mentem, de hamarosan menekülnöm kellett a ránk záporozó orosz lövedékek elől.”

Az ünnepi mellékletet összeállította:

Bálint István János

Európai Unió
Európai Regionális
Fejlesztési Alap

BEFEKTETÉS A JÖVŐBE

A SZENNYVÍZTISZTÍTÓ TELEP KORSZERŰSÍTÉSE

Alsónémedi Nagyközség Önkormányzata a szennyvíztisztító telep korszerűsítésére és bővítésére az Európai Unió által is támogatott programot hirdetett meg. A nyílt közbeszerzési eljárás keretében megvalósítandó „Alsónémedi szennyvíztisztító telepének korszerűsítése és bővítése” című projekt alapvető célja, hogy a bővítés mellett lehetővé váljon a meglévő szennyvíztisztító telep hatásfokának növelése, és az egyre szigorodó környezetvédelmi előírások betartása, mely a befogadóként alkalmazott Duna-Tisza csatorna vízminőségének védelme érdekében halaszthatatlan feladat.

2014. szeptember 25-én aláírásra került a generálkivitelezői szerződés a közbeszerzési eljárás nyertes ajánlattevőjével, a HÍD - Alsónémedi Konzorciummal. A konzorcium vezetője a G-Híd Zrt – mely társaság 2011 novembere óta fióktelepet működtet Alsónémedi iparterületen -, konzorcium másik tagja a Hídépítő Zrt. Mindkét vállalat a 100%-osan magyar tulajdonú HÍD cégcsoport tagja. A Híd csoport több évtizede meghatározó alakja a hazai építőiparnak, alaptervekenységükön, a hídépítésen túl elsősorban autópálya-, vasút-, szennyvíztisztító telep- és csatorna-, valamint vízépítés területén tevékenykedik. A cégcsoport jelentős referenciákkal rendelkezik szennyvíztelep kivitelezésében, melyek közül a legjelentősebb a Budapesti Központi Szennyvíztisztító telep, melyet a szakma 2013-ban építőipari nívódíjjal jutalmazott.

A most aláírt vállalkozói szerződés alapján a HÍD – Alsónémedi Konzorcium végzi az Alsónémedi szennyvíztisztító telepének korszerűsítéséhez és bővítéséhez tarozó teljes körű tervezési, engedélyezési és kivitelezési feladatokat, figyelembe véve Alsónémedi Nagyközségének, mint Megrendelőnek az igényeit.

A megtisztított szennyvíz befogadója védett felszíni vízfelület, ennek következtében rendkívül szigorú kibocsátási paramétereket kell betartani, amely csak gondos előrelátó tervezéssel és előkészítéssel lehetséges. A nyertes konzorcium egy szakmai árajánlatot készített, melyben az alkalmazni kívánt technológia ezeket a szigorú feltételeket olyan módon képes kielégíteni, hogy a már meglévő műtárgyakat a legnagyobb százalékban integrálja.

Az előzetesen megtervezett szennyvíztisztító telep úgynevezett SBR (töltő-ürítő) rendszerű, azonban a helyi il-

letve országos üzemeltetési tapasztalatokból is láthatóak ennek a technológiának a korlátai, melyek különösen a téli hideg időszakban kerülnek előtérbe. A biológiai tisztítás hőmérséklet függése igen nagy. Minél alacsonyabb a víz hőmérséklete annál nagyobb térfogatú bioreaktorra van szükség. Ezen tény jobb kezelhetősége, valamint a hatásfok és a minél kisebb üzemeltetési költség szem előtt tartása miatt az SBR alapú biológiai tisztító üzem helyett egy két vízvonalas utóülepítőket is tartalmazó, folyamatos biológiai tisztítású szennyvíztisztító telep kerül megvalósításra. Így a szennyvíztisztító telep egyenletesebb tisztított vízminőséget biztosít a téli időszakban is, és kevésbé érzékeny az esetlegesen a csatornahálózatba kerülő nagy mennyiségű csapadékvízre, mely a szennyvíz hígulásához így annak nehezebb megtisztításához vezet. Mindezek mellett a két vízvonalas kialakítás miatt kapacitása rugalmasan változtatható, illetve az esetleges karbantartási feladatok a folyamatos üzemeltetés mellett elvégezhetők.

A település lakói számára a szennyvízszolgáltatás folyamatosan biztosított lesz és bízunk benne, hogy a beruházás megvalósításával Alsónémedi és környéke még vonzóbbá, még élhetőbbé válik.

Alsónémedi Polgármesteri Hivatal

Idősek Világnapja

*Az ENSZ közgyűlése 1991-ben nyilvánította október 1-jét
AZ IDŐSEK VILÁGNAPJÁVÁ. Napjainkban kb. 600 millió hatvan év feletti
személy él a világon, számuk 2025-re akár meg is kétszereződhet, éppen ezért
a gyorsan öregedő világban az idősök sokat segíthetnek –önkéntes
munkával, tapasztalataik átadásával.*

Aranylakodalmások köszöntése

“Ötven esztendő elteltével újra oltár elé állok feleségem kezét fogva. Szól majd az orgona, szárnyalón viszi a lelkünk a magasba, az Úr elé. Alázattal elrebegek majd egy imát, amire még a mama tanított gyermekkoromban és a szeretetről szól. Istenem, lám, ezt is megértük! Fogom a feleségem kezét, meg a fiamét, az unokám meg könnyes szemmel lépked mögöttünk. Lehet, hogy az ég is sír örömeiben?”

Az Idősek Világnapja harmadik éve ad méltó keretet a jubiláló házaspárok köszöntéséhez. Ötven évvel ezelőtt, 1964-ben 34 fiatal pár jelent meg az Alsónémedi Anyakönyvi Kerületben, hogy a kimondott igennel egy egész életre társak legyenek. 2014-ben hét házaspár ünnepli aranylakodalmát, házasságkötésüknek 50. évfordulóját.

- 1. Turóczy Béla és Horváth Zsuzsanna
1964. január 11-én,**
- 2. Horváth Miklós és Kozma Julianna
1964. november 7-én**
- 3. Kozma Miklós és Horváth Etelka
1964. november 14-én**
- 4. Ménich József és Somogyi Mária
1964. november 14-én,**
- 5. Ország István és Varga Julianna
1964. november 21-én,**
- 6. Varga Lajos és Varga Ida
1964. november 28-án**
- 7. Juhász Balázs és Galambos Terézia
1964. november 28-án kötöttek házasságot.**

A ma már Ócsán élő Ménich házaspár nem tudta elfogadni meghívásunkat, így 6 jubiláló házaspárt köszöntöttünk az ünnepségen.

„Van egy nagy, mégis egészen hétköznapi titok.

Ez a titok az idő.

Van naptár, van óra, hogy mérje,

De ez mit sem jelent.

Hiszen mindenki tudja,

Egy-egy óra néha egészen örökkévalóságnak tetszhetik,

De el is suhanhat, akár egy pillanat,

attól függ mit élünk meg abban az órában.

Mert az idő élet,

az élet pedig a szívünkben lakozik.”

Szívből remélem, hogy a bensőséges, emlékezéssel és könnyekkel teli ünnepség úgy a jubiláló pároknak, mint a jelenlévőknek olyan órát jelentett, amit szívükben szép emlékként hordoznak hátralévő életükben.

„... az Önök 50 évvel ezelőtti fogadalma örök és visszavonhatatlan...”

Kívánom, hogy még nagyon sok örömben, boldogságban legyen részük s töltsenek sok-sok időt egészségben, békességben szeretteik és párjuk körében.

Köszönjük a Napfény mazsorett-csoportnak és a Hagymányórzó szakkörnek, valamint felkészítőjüknek Juhász Lászlónénak és Juhász Bernadettnek, hogy szép színvonalas műsorral kedveskedtek Vendégeinknek.

Dr. Percze Tünde jegyző

Polgármesteri Köszöntő

Kedves Ünnepeltek! Tisztelt Vendégeink!

Nagy szeretettel köszöntöm kedves mindnyájukat az Idősek Napja alkalmából. Ez a nap, az Idősek Nemzetközi Világnapja, alkalmat ad megállni a rohanásban, alkalmat ad érzéseink kimondására, a köszönetre; és alkalmat ad a legfontosabbra is, a találkozásra. Ezen a napon szeretettel gondolunk mindazokra, akik egy hosszú élet munkáját és rengeteg tapasztalatát tudhatják maguk mögött. Minden évben köszöntjük önöket, de szeretetüket, a segíteni és tenni akarásukat csak úgy tudjuk megköszönni, ha odafigyelünk és meghallgatjuk a most ünnevelt korosztályt. Az idősök és a szép korúak hordozzák generációkon keresztül azokat a tapasztalatokat, hagyományokat, melyek be vannak kódolva valamennyiünk génjeibe. Figyelnünk kell Önökre, hiszen Önök azok, akik végigélve egy örömeiben és küzdelmeiben teli életet,

az idős kor bölcsességével már helyre tudják tenni a dolgokat és tudják mi a jó, amit tovább kell adni, és mi a rossz, amit el kell kerülni az utánuk jövő generációknak. Nekünk, ma még aktívan dolgozóknak az a feladatunk, hogy idős embertársaink számára olyan életkörülményeket biztosítsunk, amely lehetővé teszi számukra az öregkorhoz méltó derűs életet. Mindent meg kell tennünk azért, hogy érezzék, fontos részei az életünknek és nem hagyjuk Önöket magukra.

Kedves ezüsthajú, aranszívű vendégeink!

Arra kérjük a jó Istent, hogy adjon még sok-sok lány, símogató tavaszt! Köszönjük a példamutatást! Köszönjük az emberi értékeket, amelyeket átadtak nekünk. Kívánok Önöknek békés nyugodt betegségektől mentes időskort.

Vincze József polgármester

„Jövöre Veled ugyanitt!”

Idén volt a 60 éves osztálytalálkozónk, 1954-ben végeztünk. Az 50 éves találkozózn úgy döntöttünk, eztán minden évben találkozunk.

Egyre kevesebben vagyunk, örülünk egymásnak. Egy jó kis beszélgetés, nem zenés csinnadratta csak, csndes vidám beszélgetős találkozó. Süteményt, italt hozunk magunkkal. Idén három osztálytársunktól vettünk egyperces néma emlékezéssel

búcsút: Bálint Ida (Kiss Dezsóné), Juhász Eszter (Korcz Miklósné), Juhász Ida (Horváth Istvánné). Fájó szívvel búcsúztunk tőlük Weöres Sándor: Természetes igények című írásával.

„A gyermekkor természetes igénye: szabadság. S a mai gyermeket szinte ketrecre kényszerítik!

A felnőttkor természetes igénye: élet. S a mai felnőtt vagy alig él, vagy maga és mások rovására rejtekutakon él!

Az öregkor természetes igénye: nyugalom. S a mai öreg, mint korábbi igényei ki nem elégültek, még a sír szélén is szabadságot és életet akar.”

A megemlékezés után beszélgetve, jó hangulatban tartottuk meg a találkozót. Fényképezés: közös csoportkép, hogy legyen e napról emlékün, ha elővesszük, öröm töltse el szívünket.

Mint minden évben, most is így búcsúztunk egymástól:

„Jövöre Veled ugyanitt!”

Még egy idézettel búcsúztunk:”Embernek lenni nehéz, de másnak lenni nem érdemes.”

(Albert Schweitzer)

Az osztálytársak nevében:

Kotán Sándorné

Út a Nemzeti Vágtáig...

Alsónémedin élek 38 éve. Amióta eszemet tudom, rajongok a négylábúakért, először csak kutyabolond voltam, de mindig is a lovak voltak, amik igazán rabul ejtettek. 11 évesen már Kiss Menyhért bácsi lovas kocsiját hajtottam egész nyári szünetben. Minden hajnalban már etettem, itattam, lovat pucoltam, felszerszámoltam, majd befogtam, és indultunk az Ürge-völgybe dolgozni.

Ezután közel 20 „lómentes” évem telt el. Elkezdtém kézilabdázni, ami gyakorlatilag kitöltötte minden szabad időmet. 2005-ben unokahúgomtól egy tereplovaglást kértem karácsonyra. Itt kiderült, hogy nulla előképzettség nélkül is remekül ülöm meg a lovat. Szinte azonnal lovat akartam venni.

Hetekig kerestéltem, voltunk nem egy helyen, de valahogy nem fogott meg egyik ló sem. Végül eljutottam Csákvárra. Eredetileg egy másik lovat mentünk nézni, ami nagyon szép volt, de valahogy nem volt meg az összhang közöttünk. Tovább nézelődve egy nagy karámhoz értem. Akkor odajött hozzám egy fura színű, sovány ló: ő volt Meggy.

Ahogy megláttam tudtam, hogy ő az én lovam. Pár nap múlva már boldog lótulajdonos lettem. Általa lett életem teljes, igaz barátom lettem. Rendszeres résztvevői vagyunk a szüreti felvonulásoknak, március 15-i ünnepségeknek. Négy év múlva

megszületett az első csikóm: Marcipán, de sajnos emberi mulasztás miatt 3 évesen megsérült, hiába műtötték, örök sánta marad. Nem tudtam lemondani róla, annyira élni akart. Azóta is az Öreg-temető legelő kis ménésének a része.

Tavaly Szani barátnőmmel mertünk egy nagyot álmodni. Leszemeztettük mindkét kancát a Magyar Sportló Tenyészetnél. Csak ez után lettek fedeztetve. Sajnos Marcipán nem, de Meggy azonnal vemhesült. Tizenegy hónap várakozás után, idén május 5-én a legelőn megszületett Felix Felicis. Szép, arányos felépítésű, kedves kiscsikóvá nőtt az elmúlt hónapokban. Őt neveztük be a Nemzeti Vágtán megrendezett csikó championátusára.

Szeptember 20-21-én rendezték meg ezt a rangos eseményt Budapesten. Sajnos, az első felvezetésnél nem voltunk eléggé rutinosak, így hiába sikerült jól a második felvezetés, az első benyomás miatt nem lettünk döntősek. Örömmük ennek ellenére teljes, elégedettek vagyunk a közép mezőnybeli helyezésünkkel.

Terveink töretlenek. Szeretnénk, ha újabb négylábú apróság születne a legelőn.

Vele újra megpróbáljuk!

Kránicz Gabriella

Élménybeszámoló mazsorettjeink nyári szerepléséről

2014. aug. 15-én pénteken érkezünk meg Pécsre, a Hajnóczy József kollégiumba, ahol elfoglaltuk a szobáinkat lányainkkal együtt, majd a négy csillagos Laterum Hotel-be finom ebédet kaptunk.

Délután 4-re Pécs központjába, a Széchenyi térre indultunk, a IX. Nemzetközi Fúvószenekari Találkozó ünnepélyes megnyitójára. Három irányból érkeztek a zenekarok és mazsorettk a térre.

Mi a Pécsi Nemzeti Színház elöl vonultunk be a térre, a 40 fős Siklói Városi Fúvószenekar kíséretében, igazán felemelő érzés volt látni gyermekeink ilyen nagyszabású rendezvény szereplőjeként. Köszöntőt mondott Dr. Páva Zsolt, Pécs város polgármestere. Nyolc fúvószenekar volt jelen, ebből volt egy német, egy lengyel és egy horvát, ők a mazsorettjeikkel jöttek és három mazsorett csoport volt Magyarországról. Szombaton reggeli után a Zsolnay negyedbe (Ófalu) a tóparton szerepeltek mazsorettjeink a Pécs-Szabolcsi Fúvószenekarral és a Puhacki Orkestar Glazbenog Društva „Spincici” Kastav nevű horvát fúvószenekarral. Délután Perekedre mentünk, ahol szívélyes vendég látás után menet tánccal, zászló forgatással vonultuk át a falun. A talp alá valót ismét a Siklós Városi Fúvószenekarral játszott a falu végére érve autókba ültünk és Bogádra mentünk szereplésünk következő helyszínére, ahol az összes fúvószenekar és mazsorett csoport is bemutatkozott. Ez a program estig eltartott, amely finom vacsorával mulatozással zárult és a csapat megajándékozásával.

Vasárnap reggeli után a Magyarhertelendi strandra utaztunk, fürdőztünk a termálvízben a szép napsütésben. Délután a Fő térre a Siklós Városi Fúvószenekari kísérettel mazsorettjeink botos számukat adták elő, majd a horvát zenekar kíséretével zászlós számukat mutatatták be nagy sikerrel.

Sikeres szereplés után a horvát zenekar meghívta a Napfény mazsorett tagjai jövő nyárra náluk megrendezésre kerülő fesztiválra.

Esténk szabad volt, Pécs belvárosában, az egész csapat, vezetők,

szülők sétálgattunk, fagyiztunk, beszélgettünk. Hétfőn 18-án reggeli után összehajtottunk és élményekkel telve elindultunk hazafelé.

Példaértékű volt Pécs város és a környező falvak összefogása a rendezvény támogatására érdemesnek látom őket felsorolni: Pécs Megyei Jogú Város, Bányászok Érdekvédelmi Kulturális Egyesület, Bogádi Önkormányzat, Perekedi Önkormányzat, Romonyai Önkormányzat, Magyarhertelendi Önkormányzat, Orfűi Önkormányzat, Ófalui Önkormányzat, Hertelendi Termál Kft., Orfűi Aquapark Kft., Bogád-Hús Kft., Bogádi Savanyító Kft., Bogádi Sütőipari Kft., Varga Kft., Bock Pincészet, Gere Tamás és Zsolt Pincészet. Ők voltak azok, akik szállásunkat étkezésünket támogatták.

Külön köszönettel tartozunk Juhász Lászlóné Magdi tanítónőnek és Juhász Bernadett mazsorett oktatónak, a csapat igényes felkészítésért a több napos élményekkel teli szereplésért és pihenésért. Emlékezetes marad lányainknak és nekünk szülőknek is.

Bálintné F. Tünde
szülő

Pillanatképek a Falunapokról

Kézműves foglalkozás a Faluháznál

Ismerkedés a jurtával

Íjász foglalkozáson

Gyülekezés a kettős keresztnél

Bálint Jóska bácsi és Bálint István tanár úr a szovjet katonák sírjánál

Elsősegélynyújtás – a sebesült szállítása hordágyon

Így működik a gázalarc

Lássunk neki a krumplicsírásznak!

Pillanatképek a Falunapokról

Közönség a Kézimunka kiállítás megnyitóján

Takács Róbert hadtörténész előadása a Faluházban

Óvodásaink szereplése

A Hagyományörző Szakkör Wass Albert tréfás meséjét mutatta be

A Starlight Company csapata népi táncol

Mesék Mátyás királyról – a Tihanyi Vándor Színház előadásában

Bihari Néptáncgyűttes fiataljainak bemutatkozása

Cseppek Néptáncscsoport

Pillanatképek a Falunapokról

Gólyalábas maskarások a Pörkölt Fesztiválon

Jó társaság, finom falatok

Eredményhirdetésre várva

A Pörkölt Fesztivál győztes 214-ben: Vlcsek Andrea

Tűzsonglőr show

Utcabálon

Táncol a közönség a Fenyő Miki koncerten

Fenyő Miki és tánckara

Pillanatképek a Falunapokról

Kiscsöszök

Napfény Mazsorett

Óvodások

Nagycsöszök

Felnőtt csoport

Mazsorettes lányok a felvonuláson

A nyitótáncot táncoló fiatalok csoportja